

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 86 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov (Nr. 215—1909) om Søværnets Ordning samt i Lov (Nr. 217—1909) om Lønninger m. v. ved Søværnet og i Lov (Nr. 218—1909) om Søtillæg m. v. ved Søværnet, saaledes som de er ændrede ved Lov Nr. 68 af 15. Marts 1916.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6118).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det er blevet mig meddelt, at Arbejdernes Repræsentanter ude fra Orlogsværftet, af hvilke jo en Del nærer nogen Bekymring for den Overgang, som de dog som Helhed har ønsket, har henvendt sig til Ordførerne for de forskellige Grupper her i Tinget og har fremført deres Bekymringer overfor dem. Det drejer sig imidlertid om Spørgsmaal, som i alt væsentligt falder sammen med, hvad der tidligere har været fremført overfor mig, og som allerede er besvarede imødekommende fra Ministeriets Side overfor Arbejdernes Repræsentanter. De har ogsaa i Dag haft en Samtale med mig, og jeg forstaar, at det Ønske, de har, er, at disse Udtalelser fra Ministeriets Side kommer til at foreligge igen her i Rigsdagen og derved faar en mere almindelig Karakter.

Der er dog et af Ønskerne, som det forekommer mig umuligt at opfylde. Det er Ønsket om, at man skulde beholde Tjenestetidstillægene for 8 og 16 Aars dadel-fri Tjeneste, saaledes som de nu findes. Tildeling af dette Tjenestetidstillæg kan imidlertid ikke forenes med en Overgang til, at disse Arbejdere lønnes som de private Arbejdere ved Orlogsværftet; thi hvis det skulde være Tilfældet, vilde man ude ved Orlogsværftet komme til at have nogle

Hundrede Arbejdere med samme Lønning som nogle andre Arbejdere, men med den Forskel, at den første Gruppe fik et særligt Tillæg, som de andre ikke faar, og det til Trods for, at mange af disse vilde have samme Arbejdstid som de tidligere faste Arbejdere. Det vilde utvivlsomt medføre Misfornøjelse imellem Arbejderne indbyrdes, og det vil derfor ikke være muligt at træffe en Ordning af denne Karakter, ligesom den heller ikke vilde kunne begrundes.

Overfor et af de andre Ønsker kan jeg udtale, at den Bekymring, man har med Hensyn til Sygehjælpsordningen, ikke har noget Grundlag, men at de Ønsker, man nærer, er der fuldstændigt Grundlag i Lovforslaget til at opfylde. Det, der er Tanken med Lovforslagets Bestemmelser, er, at for alle dem, der paa Grund af deres hidtidige Stilling ikke kan faa Adgang til Sygekasserne, bødes der herpaa derved, at Staten overtager for dem og deres Familie de samme Pligter, som Sygekasserne ellers vilde have overfor dem; og i Tilfælde, hvor der maatte opstaa særlige Vanskeligheder, fordi mange af dem har været i Sygekasser med særlig lave Forsikringer, men nu ikke godt vil kunne klare sig med de Beløb, de derefter vilde kunne opnaa, vil man selvfølgelig fra Statens Side stille sig imødekommende og hjælpende.

Hvad Boligforholdene i Nyboder angaar, tror jeg, at jeg allerede ved forrige Behandling har sagt her i Tinget, at det selvfølgelig er Tanken fra Statens Side at lade disse Forhold behandle saa imødekommende som muligt. Vi kan ikke varigt bevare en særegen Stilling for denne Gruppe Arbejdere med Hensyn til Boliger i Nyboder; men for deres Vedkommende, der bor derude nu, kan vi tage et vidtgaaende Hensyn til, at man i den nærmeste Tid, og det vil vel sige: i adskillige Aar, vil komme til at staa overfor ganske ekstraordinære Boligforhold.

Endelig har der været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt de Bude, der bevares, kunde komme i lignende Stillinger som de private Arbejdere. Man har imidlertid været klar over, at disse Bude maa være fast ansatte; det kan ikke være Folk, der gaar fra Dag til Dag paa samme Maade som Arbejderne i det store og hele. Dette har i Lovforslaget faaet Udtryk derved, at disse Bude kommer til at staa sammen med Kontorpersonalet ved Orlogsværftet. Den Bekymring, de har, synes væsentligst at være knyttet til, at de derved kommer til at henhøre under, hvad